

A TÉRIDŐ VÁNDORAI

5

szöveg: Felföldi Szabolcs
rajz: Fekete Brigitta

Úgy látom, most már túléled idegen!

Maga meg ki az ördög?!

Mi történt? ... Hol vagyok?

Béla királyunk kíséretétől kissé lemaradva, Klissza várába tartunk. Sietős az utunk, azok az ördögök még a nyomunkban vannak...

Sokat levágtak a király katonái közül... de te, nekem köszönhetően, megmenekültél! A király egyik orvosa, Gutkeled nembeli Vilmos vagyok, Szent Benedek reguláját követem.

...hiszen Mayard a 14. századi Avignonba került és ráadásul száz évvel korábbra, messzebb, keletebbre ...

A hadronütköztető tehát téridőkaput nyitott, s én a középkori Magyarországra csöppentem, a mongolok támadása idején... Teljesen véletlenszerűen nyílik tehát a féregjárat...

... A kérdés az, hogy valaha is kikeveredek-e innen. Kétlem, hogy belefutnék egy hadronütköztetőbe a 13. században, amivel rést lehetne nyitni a tér-idő szövetén...

Na ne már! Megint?!

Igyegetek üdvözölve, páter! Osl nembeli Herbord vagyok. A király tovább menekült Trau várába, rám bízva a gyermekeit...

Nos idegen, megérkeztünk Klissza várába...

ITT VANNAK! ITT VANNAK A TATÁROK!! MINDENKI FEGYVERBE!!!

A tatárok azt hitték, hogy a király Klissza várában tartózkodik, elkezdték hát mindenfelől ostromolni a várat, nyílakat lobdázta és dárdaikat hajigálta, de mivel ez a hely már fehérsénel fogva is erős volt, csak csekélyke hárt tudtak benne tenni. Ekkor leszálltak lovairól, és kézzel kapaszkodva elkezdtek fölfele mászni. A várbeliek azonban hatalmas köveket zúdítottak le rájuk, néhányukat sikerült is megölniük. A balsiker miatt még vadabbak lettek a tatárok, és hezitálásban egészen a magas sziklákig jutottak fel; a házakat hirabolták, s nem csekély zsákmányt vittek el magukkal. De amikor megtudták, hogy a király nincs ott, abbahagyták a vár ostromlását, lovaira ültek és elbágytatták Trau felé.”
(Spalatói Tamás)

Páter! Páter! Jöjjon gyorsan!

Mi történt, gyermekelem?

Margit és Katalin nagyon beteg! Csak benned bízunk, páter!

Páter... kérek, mondd el, mi bajom van!

Irgalmas Isten! Hiszen ez ... pestis!!

Esélyük sincs. Ha csak pár szem antibiotikum lenne nálam...

Előbb a cserfes Katalin halt meg, két nappal később a komoly és szép Margit. A király teljesen összetört

A páterrel van egy idegen, kit a sárból emeltünk ki, s ki segítkezett leányaim ápolásánál. Hozzátok elém!

Mi ez a fájdalom?

Mindjárt ketté hasadok ...

Mondd hát, fiam, ki e szokatlan gúnyát viseled ... Ki vagy te, s jöttöd honnan?

Én...

Felség! Ő lenne az idegen.

Ah, mi történt? Hol vagyok... Ezek...

...nem Dalmát katonák...

TROJA